

VNITROSTÁTNÍ STRATEGIE V OBLASTI ŘÍZENÍ AZYLU A MIGRACE ČESKÉ REPUBLIKY

1. VNITROSTÁTNÍ KONTEXT ŘÍZENÍ AZYLU A MIGRACE

Poskytněte podrobné shrnutí současné vnitrostátní situace v oblasti azylu a migrace, mimo jiné na základě výsledků analýz rizik a posouzení operační situace. Poskytněte klíčové prvky strategického výhledu s důrazem na možná stávající a budoucí migrační rizika, výzvy, potřeby a příležitosti s přihlédnutím ke konkrétní situaci členských států, zejména k jejich zeměpisné poloze.

1.1. Politická východiska

Oblast azylu a migrace je pro Českou republiku dlouhodobou prioritní agendou, která je součástí i programového prohlášení vlády České republiky. Oblast migrace, zejména zvládnutí uprchlické krize z Ukrajiny, byla rovněž jednou z hlavních priorit českého předsednictví v Radě Evropské unie v roce 2022. Gestorem oblasti azylu a migrace je v České republice Ministerstvo vnitra (MV), a to jak na úrovni legislativně-koncepční a analytické, tak i realizační.

Mezi hlavní zásady České republiky v oblasti migrace a azylu patří zejména zajištění vnitřního pořádku a veřejné bezpečnosti, zachování funkčnosti schengenského prostoru, uplatňování mezinárodních a evropských závazků a aktivní podíl na hledání společných řešení na evropské i mezinárodní úrovni. S tím souvisí i priority v podobě boje proti nelegální migraci a její prevence (včetně účinné návratové a vízové politiky), uplatňování národní kompetence a potřeb v oblasti legální migrace a důraz na hladkou integraci (více viz web Ministerstva vnitra).¹ Na základě těchto zásad se Česká republika dlouhodobě angažuje v diskusích o budoucnosti společného azylového a migračního rámce. Současná nestabilní geopolitická situace, která se do oblasti azylu a migrace jasně promítá, vyžaduje soustavnou obezřetnost a akceschopnost.

Již od svého vstupu do Evropské unie (EU) v roce 2004 se Česká republika podílí na Společném evropském azylovém systému (SEAS) založeném v roce 1999 závěry Evropské rady z Tampere. SEAS byl od té doby několikrát reformován, naposledy v roce 2022 Paktem o migraci a azylu (dále jen „Pakt“), který je tak zatím poslední etapou vývoje SEAS. Celková reforma vnitřní i vnější dimenze migrační a azylové politiky se dlouhodobě jeví jako nezbytný krok. Na úrovni EU je nutné reformovat společný rámec tak, aby odrážel nový realistický a pragmatický přístup k migraci a představoval odolný systém, který bude schopný flexibilně reagovat na nenadálý vývoj migrační situace a na případné krize. Systém musí do budoucna poskytovat mezinárodní ochranu těm, kteří ji skutečně potřebují, a zabránit zneužívání azylového systému, ke kterému nyní dochází. Česká republika toto reformní úsilí dlouhodobě a aktivně podporuje.

V rámci reformy vnitřní dimenze migrace považuje Česká republika schválení výše zmíněného Paktu v květnu 2024 za první krok v reformním úsilí. Strategickou analýzu rizik, potřeb a výzev obsahuje „Akční plán realizace dílčích opatření vedoucích k zamezení zneužívání azylu

¹ Obecně o migrační a azylové politice České republiky – Aktuální informace o migraci (07.07.2025).

v nelegální migraci“² (dále jen „Akční plán“). V současné době Česká republika pokračuje v přípravě na implementaci legislativních a nelegislativních opatření obsažených v Paktu.

V souladu s trendem zpřísňujících se politik v oblasti nelegální migrace a v reakci na zahájení migrační reformy na úrovni EU byl vypracován návrh novely migračního a azylového právního rámce. Návrh se dotýká celkově 13 zákonů, přičemž hlavním nositelem změn je návrh novely zákona o azylu. Ten má za cíl promítnout do českého azylového systému závazné požadavky Paktu, ale i být součástí celoevropského trendu zpřísnění azylové politiky.³ V současné době se návrhem zákona zabývá Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, dne 29. května 2025 proběhlo druhé čtení.

Současně je pro ČR i nadále prioritou další prohloubení reformy vnější dimenze migrace, a to především opatřeními mimo EU. Na podobě této reformy se Česká republika aktivně podílí díky svému členství ve skupině obdobně smýšlejících členských států, která dne 15. května 2024 zaslala dopis Evropské komisi (dále jen „EK“), v němž ji vyzývá k identifikaci a vypracování nových způsobů a řešení, jak zabránit nelegální migraci do Evropy. Stejně tak je Česká republika signatářem dopisu 17 evropských zemí adresovaném EK, ve kterém EK vybízí k předložení nového návrhu pro zlepšení návratové politiky.

V oblasti vnější dimenze migrace proto Česká republika uvítala předložení **návrhu návratového nařízení** v březnu 2025 ze strany EK. Česká republika dlouhodobě a aktivně podporuje reformu aktuálně platného unijního návratového rámce z roku 2008, který se v průběhu času projevil jako nedostatečný pro řešení výzev v oblasti navracení. Obdobně Česká republika obecně oceňuje související předložení **návrhu na reformu konceptu bezpečné třetí země** (i když by preferovala rovnou i návrh jejich seznamu) v květnu 2025 a předložení návrhu změny tzv. procedurálního nařízení, který mimo jiné návrh **společného seznamu bezpečných zemí původu na úrovni EU** obsahuje. Česká republika vítá, že seznam zahrnuje kandidátské země – otázka budování evropského sousedství/Východního partnerství je pro Českou republiku další politickou prioritou.

Česká republika považuje za zásadní, aby **návrh nového víceletého finančního rámce 2027+** zařadil výše uvedené mezi priority pro financování a adekvátně adaptoval nové mechanismy na současnou realitu. Na základě zkušeností z implementace dosavadního finančního rámce není vhodné, aby obecná procesní pravidla pouze kopírovala kohezní legislativu (více viz podkapitola 2.6, str. 23).

1.2.Faktická východiska

Česká republika je jedním z vnitrozemských členských států EU. Vstupem do schengenského prostoru a zrušením ochrany vnitřních hranic v roce 2007 došlo v České republice k zásadní změně v rozsahu a způsobu ochrany hranic – Česká republika je odpovědná pouze za ochranu vnějších vzdušných hranic, tj. ochranu vnějších hranic na svých mezinárodních letištích na letech z/do zemí mimo schengenský prostor. **V postavení vnitroschengenského státu má ochrana vnějších hranic EU/Schengenu a prostupnost**

² Česká republika připravila opatření pro zpřísnění azylové politiky a boj s nelegální migrací – Ministerstvo vnitra České republiky (07.07.2025).

³ Předmětem hlavních změn je tak celkové zrychlení azylového procesu, včetně soudních přezkumů; spojení rozhodnutí o neudělení azylu s rozhodnutím o návratu; zefektivnění návratového procesu; omezení podávání žádostí o azyl pro osoby, které se tím snaží vyhnout vyhoštění; rozšíření bezpečnostního screeningu žadatelů o azyl; lepší kontrola pobytu žadatelů o azyl a možnost snížení přijímacích standardů pro žadatele o azyl.

vnitřních hranic mimořádně silný politický a ekonomický význam, a proto je zachování správného fungování společného prostoru prioritním zájmem České republiky.

Na základě své zeměpisné polohy není Česká republika až na výjimky zemí prvního vstupu žadatelů o azyl do EU. Počty podaných žádostí o mezinárodní ochranu v České republice se dlouhodobě pohybují okolo 1 300 – 1 900 žádostí ročně. Za letošní rok bylo prozatím podáno 378 žádostí o mezinárodní ochranu (k 31. květnu). Hlavními zdrojovými zeměmi jsou dlouhodobě především Ukrajina, Vietnam, Turecko a Rusko.

Z pohledu pohybu žadatelů o azyl, respektive nelegální migrace, představuje Česká republika **tranzitní zemi**. V souvislosti se svou polohou se dlouhodobě nachází v koridoru tranzitní nelegální migrace vedoucím přes západobalkánskou trasu do cílových zemí EU. **Na počty zajištěných nelegálně vstupujících migrantů tak mají vliv faktory ovlivňující vývoj celkového toku nelegálních migrantů do EU i opatření přijímaná v dalších členských státech a třetích zemích, zejména v evropském sousedství.** Nejvyšší počet nelegálně tranzitujících migrantů přes území České republiky byl zaznamenán v roce 2022 (21 852 osob) a s velkým poklesem v roce 2023 (4 742 osob). Situace v roce 2022 vedla k dočasnému znovuzavedení ochrany vnitřních hranic na celém úseku pozemní hranice se Slovenskem, a to od konce září 2022 do počátku února 2023. Jak v roce 2022, tak v roce 2023 mezi nelegálně vstupujícími migranty dominovali občané Sýrie, kteří však Českou republiku využívají pouze jako tranzitní zemi dále do zemí západní a severní Evropy. Z tohoto důvodu tak tato skupina v České republice zpravidla nepodává žádosti o azyl.

Za rok 2024 bylo zaznamenáno 420 nelegálně tranzitujících migrantů, od 1. ledna 2025 do 15. června 2025 pak 48 osob. Ze západního Balkánu se dle předběžných údajů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) v roce 2025 do konce května uskutečnilo 4 055 nelegálních překročení hranic směrem do EU, což je o cca 5 tisíc méně než za stejné období roku 2024 (-55 %). I přes zjevné zmírnění pohybů Česká republika tuto trasu kvůli její proměnlivosti a možnému dynamickému vývoji nadále pečlivě monitoruje a koordinuje se se sousedními členskými státy.

Na národní úrovni je pak dlouhodobě věnována zvýšená pozornost posilování mechanismu návratů, a to zejména budování meziinstitucionální spolupráce a zvyšování efektivity návratových procesů. Prioritně je budován systém návratového poradenství a asistovaných dobrovolných návratů, které díky tomu, společně se spontánním vycestováním, výrazně převládají u realizací vycestování cizinců z území České republiky (674 asistovaných návratů v roce 2023; v roce 2024 celkem 791 asistovaných návratů a 416 do 5/2025).

Vnitrostátní situace v oblasti migrace je v České republice od roku 2022 zásadně ovlivněna ruskou agresí na Ukrajině a přílivem uprchlíků z Ukrajiny do členských států EU. V reakci na ruskou agresí Česká republika dne 21. března 2022 přijala tzv. Lex Ukrajina (zákon č. 65/2022 Sb.), který stanovuje podmínky udělování dočasné ochrany cizinců uvedených v § 3 v návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022. Lex Ukrajina byl naposledy novelizován na přelomu roku 2024 a 2025 a jeho současná novela Lex Ukrajina VII je účinná od 11. února 2025.

K 15. červnu 2025 bylo v České republice registrováno 370 373 osob s dočasnou ochranou. **Česká republika tak v podstatě od začátku války na Ukrajině hostí z členských států nejvíce ukrajinských uprchlíků *per capita*, což se rovná přibližně 10 % všech ukrajinských uprchlíků pobývajících na území EU.** Počet týdně vydaných víz dočasné ochrany se dlouhodobě pohybuje mezi 1 000 a 2 000 za týden. V malé míře Ukrajinci žádají i o mezinárodní ochranu. Vysoký počet uprchlíků z Ukrajiny na území České republiky je dán jak velikostí ukrajinské komunity pobývajících na českém území již před válkou, tak zeměpisnou polohou České republiky.

1.3. Aktuální specifické výzvy: i. Konflikt na Ukrajině; ii. Instrumentalizace, iii. Interoperabilita

i. Vysoký počet uprchlíků z Ukrajiny představuje výzvu zejména v oblasti kapacit ubytování, zdravotního systému, vzdělávacího systému a přístupu k veřejným službám. V případě nenadálého vývoje na Ukrajině a příchodu nových uprchlíků by došlo k vytvoření ještě většího tlaku na již nyní přetížený systém, což by mohlo mít za následek snížení standardu v oblasti přijímání. Zároveň to obnáší i otázku integrace občanů Ukrajiny, kteří se rozhodnou na území České republiky dlouhodobě zůstat. Česká republika tak podporuje stabilizaci vnitřně vysídlených osob na ukrajinském území a úzce spolupracuje s ukrajinskou stranou v otázce návratů a reintegrace, mimo jiné na vzniku tzv. Střediska jednoty (*Unity Hub*). Mezi prvořadé úkoly střediska bude patřit poskytování informací ukrajinským občanům o otázkách souvisejících se statutem dočasné ochrany i s dobrovolným návratem a reintegrací na Ukrajině. *Unity Hub* bude současně sloužit jako podpora ukrajinské komunity v Česku a bude nabízet kulturní a vzdělávací akce i prostor pro možnosti vzdělávání a profesního rozvoje. Společné bilaterální prohlášení o vzniku Střediska jednoty bylo podepsáno dne 5. května 2025 a mělo by vzniknout v červenci 2025.

Současně se Česká republika jak na národní, tak evropské úrovni zabývá budoucností instrumentu dočasné ochrany, který je v současné době platný do 4. března 2027. Na národní úrovni výše zmíněná novela Lex Ukrajina VII nově za přísných podmínek umožňuje přechod z dočasné ochrany na běžný pobytový status. Na evropské úrovni Česká republika dlouhodobě podporuje a upozorňuje na důležitost jednotného postupu ve věci budoucnosti instrumentu dočasné ochrany. Česká republika podpořila politické přijetí rozhodnutí o prodloužení aktivace dočasné ochrany do 4. března 2027 na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci (JHA) dne 13. června 2025, jež bylo finálně schváleno na zasedání Rady pro zahraniční záležitosti 15. července 2025. Česká republika uvítala specificky větší flexibilitu (kondicionalitu) dle vývoje konfliktu a konkrétně pro scénář příměří, stejně jako současné potvrzení principu požívání dočasné ochrany pouze v jednom členském státě a omezení sekundární migrace mezi členskými státy. Konkrétně jsou členské státy vyzvány k zamezení vícenásobné registrace neposkytnutím pobytového oprávnění z důvodu dočasné ochrany, pokud je zřejmé, že dotyčná osoba je nebo byla držitelem dočasné ochrany v jiném členském státě. Z pohledu České republiky se jedná o důležitý bod pro prevenci sekundární migrace poživatelů dočasné ochrany v rámci EU. Toto stanovisko je obsaženo i ve společném prohlášení České republiky a Spolkové republiky Německo k dočasné ochraně jakožto členských států s nejvyššími počty držitelů dočasné ochrany ze dne 27. června. V prohlášení obě země dále připomínají nutnost dosáhnout rovnováhy úsilí při přijímání vysídlených osob z Ukrajiny v rámci EU.

ii. Jako jedno z aktuálních rizik v oblasti nelegální migrace Česká republika vnímá instrumentalizaci migrace, zejména pak ze strany Ruska a Běloruska na východní vnější hranici EU. Přestože Česká republika není touto hrozbou primárně zasažena, instrumentalizaci migrace jednoznačně a rozhodně odsuzuje a je solidární s bezprostředně zasaženými členskými státy. V tomto smyslu se ztotožňuje se Sdělením EK o boji proti hybridním hrozbám vyplývajícím ze zneužívání migrace jako zbraně a posilování bezpečnosti na vnějších hranicích EU. Česká republika rovněž upozorňuje na nutnost komplexního přístupu k této problematice, a to i v rámci posílení vnější dimenze migrace, včetně opatření směřujících k boji proti obchodování s lidmi a převaděčství. Dále je možné zmínit proaktivní komunikaci EK směrem ke třetím zemím a komunikační kampaně zejména v hlavních zemích původu. V této souvislosti Česká republika uvítala, že EK tato témata označila za jednu ze svých priorit. Česká republika v této oblasti podpořila dohodu Rady z prosince 2024 na postoji ke směrnici o minimálních pravidlech pro předcházení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a

pobytu v Unii a pro boj proti takovému napomáhání. V tomto ohledu Česká republika obecně podporuje také návrh nařízení o opatřeních vůči dopravcům, kteří usnadňují nebo vykonávají obchodování s lidmi nebo převaděčství migrantů v souvislosti s nedovoleným vstupem na území Evropské unie.

iii. Česká republika si je plně vědoma nezbytnosti využívání moderních technologií i v oblasti azylu a migrace a jednou z priorit je tedy i další implementace vnitrostátních částí nově budovaných nebo revidovaných rozsáhlých informačních systémů v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a jejich interoperability. Na spuštění revidovaného Schengenského informačního systému (SIS) v roce 2023 naváže v roce 2025 dokončení vývoje Systému vstupu/výstupu (EES) a Evropského informačního systému rejstříků trestů – státní příslušníci třetích zemí (ECRIS-TCN) a v roce 2026 Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS), které tvoří základní pilíře interoperabilní architektury a jejichž spuštění zásadně zvýší efektivitu hraničních kontrol a úroveň bezpečnosti v České republice a celé EU. Česká republika dlouhodobě deklaruje svoji připravenost a lituje zpoždění společného harmonogramu projektu na evropské úrovni s negativními dopady na bezpečnost, unijní i národní rozpočet i kredibilitu EU. S ohledem na výše zmiňovaný počet osob s dočasnou ochranou, který pro Českou republiku představuje skokové navýšení počtu cizinců na jejím území, se rovněž ve střednědobé perspektivě jeví jako nezbytné vybudování a spuštění Integrovaného cizineckého agendového systému (ICAS), které umožní zefektivnění v oblasti pobytových agend, jakož i dodatečné prvky automatizace pobytových agend. Do roku 2028 se předpokládá dokončení hlavních systému interoperabilní architektury, přičemž v následujících letech bude pokračovat vývoj komponentů, které zajistí plnou interoperabilitu mezi všemi relevantními systémy využívanými v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.

Zajištění **plnohodnotné interoperability** je úkolem bezprecedentního rozsahu. Proto je na národní úrovni za koordinaci, podporu a monitoring implementace zodpovědný Program eu-INIS, který sdružuje deset národních a čtyři horizontální projekty, v jejichž rámci jsou vyvíjeny jednotlivé systémy a je zajišťována jejich interoperabilita. Součástí Programu eu-INIS je zároveň zajištění kybernetické bezpečnosti provozovaných a nově vytvářených systémů. Vzhledem k finanční náročnosti projektů je v rámci programu kladen důraz na efektivní využívání zdrojů z národního rozpočtu i ze zdrojů EU a je zajištěn důsledný monitoring vynakládání finančních prostředků. Program eu-INIS je s ohledem na specifické potřeby řízení projektů autonomně fungující systém s vlastními mechanismy implementace a monitoringu zahrnutý pod Schengenskou koncepci 2021.

Česká republika se i v budoucnu plánuje aktivně podílet na reformě vnitřní i vnější dimenze migrace a hodlá být připravena na implementaci dalších kroků, které povedou ke zvýšené efektivitě evropského azylového systému.

2. STRATEGICKÉ CÍLE A KLÍČOVÁ OPATŘENÍ V OBLASTI ŘÍZENÍ AZYLU A MIGRACE

Pro každou z následujících oblastí stanovte strategické politické cíle a související klíčová opatření pro účinné provádění vašeho systému řízení azylu a migrace v souladu se zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti, zásadou integrované tvorby politik a v plném souladu s právem Unie a mezinárodním právem a na základě plného dodržování základních práv. Při navrhování těchto cílů vezměte u jednotlivých oddílů v úvahu všechny zjištěné současné a budoucí výzvy, potřeby a příležitosti. Při popisu opatření zvažte, která z nich jsou pro dosahování vašich současných a budoucích strategických cílů v dané oblasti v příštích pěti letech relevantní. Zahrňte informace o tom, jak jsou zohledňovány výsledky monitorování prováděného Agenturou EU pro otázky azylu (EUAA) a Evropskou agenturou

pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), jakož i o tom, jak jsou zohledňována další relevantní hodnocení a výsledky monitorování ⁽¹⁾. Podle potřeby dále zahrňte odkazy na další strategie a plány, včetně vnitrostátní strategie pro integrovanou správu hranic a dalších příslušných vnitrostátních pohotovostních plánů, aby byla zajištěna součinnost, soudržnost a doplňkovost.

2.1. Účinné řízení azylového a migračního systému s cílem snížit migrační tlak na základě komplexního přístupu

2.1.1. Prvky vnějšího rozměru:

S ohledem na váš vnitrostátní kontext a zeměpisnou polohu a zjištěné současné a budoucí výzvy, jakož i zjištěné potřeby popište, jak budou strategické cíle politiky řešit příslušné migrační trasy, a to v plném souladu s právem Unie a mezinárodním právem a při plném dodržování základních práv.

Popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

Jak nejlépe podporovat a budovat individuálně uzpůsobená a vzájemně přínosná partnerství se třetími zeměmi původu a tranzitu a jak podporovat spolupráci s příslušnými třetími zeměmi na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni, a to i v oblasti účinného navracení.

I přes zlepšení regionální migrační situace v posledních letech Česká republika nadále migrační situaci monitoruje a aktivně se angažuje zejména v oblasti potírání nelegální migrace ze západního Balkánu. Vedle opatření přímo v regionu se Česká republika účastní jednání s nejbližšími sousedy a zeměmi ležícími na západobalkánské trase za účelem koordinace opatření na ochranu hranic a snížení migračního tlaku (bilaterálně nebo v regionálních formátech V4 plus Rakousko a Německo nebo Salcburské fórum). Jako člen Salcburského fóra je Česká republika rovněž členem Společné koordinační platformy se sídlem ve Vídni (*Joint Coordination Platform*), která se zaměřuje na účinné potírání nelegální migrace na východní středomořské a západobalkánské trase. Česká republika také hodnotí pozitivně realizaci Akčního plánu EU pro západobalkánskou trasu přijatého během českého předsednictví v Radě EU v roce 2022.

V rámci mezinárodní spolupráce v oblasti migrace se Česká republika dále aktivně zapojuje do regionálních aktivit prostřednictvím Mezinárodního centra pro rozvoj migračních politik (ICMPD), zejména pak svou účastí na regionálních dialogích (Rabatský proces, Chartúmský proces, Budapešťský proces, Pražský proces), které využívá k prezentacím, budování partnerství a prosazování svých dlouhodobých cílů ve vztahu ke třetím zemím. V roce 2021 se Česká republika jako zakládající stát zhostila předsednické role řídicího výboru Pražského procesu, kdy se společně se sekretariátem ICMPD podílela na implementaci Akčního plánu na roky 2023–2027 přijatého na ministerské konferenci během českého předsednictví Rady EU v roce 2009. V rámci procesu implementace se Česká republika ve spolupráci s Moldavskem začala podílet na vedení aktivit pod tematickým komponentem zaměřeným na podporu readmisní spolupráce, dobrovolných návratů a udržitelné reintegrace.

Česká republika dále rozvíjí spolupráci zejména s Mezinárodní organizací pro migraci (IOM) a Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) s cílem řešit situaci uprchlíků v hlavních zdrojových zemích a regionech původu. Stejně tak aktivně spolupracuje s relevantními agenturami EU pro oblast migrace, tedy Agenturou EU pro otázky azylu

(EUAA) a agenturou Frontex. V rámci spolupráce s Frontexem se Česká republika přihlásila jako jediný stát do tendru na hostování anténní kanceláře kontingentu 6, do kterého spolu s ní spadá Belgie, Dánsko, Francie, Irsko, Island, Lucembursko, Německo, Nizozemsko a Švýcarsko. Anténní kanceláře budou kromě sídla velení sloužit také jako logisticko-administrativní centrum a součástí bude také výcvik příslušníků daného kontingentu (taktický rozvoj). Zřízení těchto anténních kanceláří bude podléhat formálnímu bilaterálnímu procesu (mezi hostujícím státem a Frontexem) a rovněž schválení na úrovni EK a správní rady Frontexu. Dočasné sídlo velení tohoto kontingentu bylo v únoru 2025 umístěno do Prahy, kde nyní působí 13 příslušníků velitelského týmu. Součástí kontingentu 6 má být také zřízený tým rychlého zásahu (*Quick Reaction Force – QRF*). Slavnostní ceremoniál ohledně spuštění kontingentu 6 je plánovaný dne 25. července 2025 v Praze.

Co se týče bilaterální relace, Česká republika se i nadále zaměřuje na budování vztahů v oblasti migrace se členskými státy EU i dalšími migračně relevantními třetími zeměmi. Aktuálně má sjednáno celkem 17 bilaterálních readmisních dohod s Arménií, Bulharskem, Chorvatskem, Kanadou, Kazachstánem, Kosovem, Maďarskem, Moldavskem, Mongolskem, Německem, Polskem, Rakouskem, Rumunskem, Slovenskem, Slovinskem, Švýcarskem a Vietnamem. Readmisní dohody se sousedními státy jsou využívány nejčastěji. Dlouhodobě byly v předchozích letech nejčastěji převzaty do České republiky osoby z Německa, naopak předány zpět byly osoby nejčastěji na území Slovenska.

Vedle bilaterálních dohod jsou pro Českou republiku závazné rovněž readmisní dohody sjednané EU; jedná se o 18 readmisních dohod (se státy: Albánie, Arménie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Gruzie, Hongkong, Kapverdy, Macao, Makedonie, Moldavsko, Pákistán, Rusko, Srbsko, Srí Lanka, Turecko, Ukrajina). K některým z těchto dohod sjednala Česká republika bilaterální prováděcí protokoly, které upravují technické podrobnosti týkající se readmisní procedury.

Na úrovni EU Česká republika podporuje uzavírání komplexních strategických partnerství, jaká byla v průběhu let 2023 a 2024 uzavřena se zeměmi severní Afriky. Česká republika dále aktivně podporuje posílení spolupráce agentury Frontex nejen s klíčovými zeměmi původu a tranzitu a sjednávání statusových dohod a pracovních ujednání. Tyto kroky vedou k posílení kapacit třetích zemí na ochranu a správu hranic a přispívají k prevenci nelegální migrace do EU již ve zdrojových a tranzitních zemích. Výše zmíněná partnerství, stejně jako spolupráce mezi Frontexem a třetími zeměmi, se musí prioritně věnovat oblasti návratů a ponávratové reintegrace a obecně vedle pobídek, jako je např. prohloubení ekonomické spolupráce, musí pracovat i s pákami např. ve vízové politice (viz. 2.2.1).

Jak podporovat legální migraci a legální možnosti migrace, pokud jde o státní příslušníky třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, jakož i o osoby jinak přijaté k legálnímu pobytu v členském státě, včetně případné účasti v Talentovém partnerství EU ⁽²⁾ a v rámci Unie pro přesídlování ⁽³⁾.

Účinné potírání nelegální migrace a její prevence přispívá k příznivějšímu klimatu pro provádění legální migrace. Česká republika ovšem nepovažuje legální migraci za jeden z nástrojů řešení nelegální migrace. Česká imigrační legislativa poskytuje škálu různých druhů pobytových oprávnění pro přijímání občanů třetích států pobývajících v zemích původu za účelem zaměstnání, samostatně výdělečné činnosti, podnikání, studia nebo sloučení rodiny. Objem a struktura ekonomické migrace z vybraných zemí jsou regulovány ročními kvótami. Při přijímání cizinců jsou zohledňovány bezpečnostní aspekty a důstojné životní podmínky migrantů a jejich rodin na území České republiky. Gestorem všech programů cílené ekonomické migrace je Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO), na jehož

webových stránkách lze nalézt bližší informace o jejich fungování, včetně informací o zařazení do jednoho z programů.

Česká republika neuzavírá bilaterální smlouvy o mobilitě se zeměmi původu migrantů a není zapojená do iniciativy Talentových partnerství (*EU Talent Partnerships*). Účast České republiky v programu přesídlování a humanitárního přijímání byla pozastavena usnesením vlády č. 439/2017 od června 2017. Pokud bude účast České republiky na Rezervoáru talentů (EU Talent Pool), jejíž cílem je získat novou vysoce kvalifikovanou pracovní sílu v nedostatkových profesích, vyhodnocena pro českou ekonomiku jako výhodná, bude Česká republika uvažovat o svém dobrovolném zapojení.

Pro přijímání uprchlíků mimo standardní rámec udělování mezinárodní ochrany (a v současnosti dočasné ochrany) Česká republika žádné nástroje nezavedla, všichni žadatelé o běžná pobytová oprávnění jsou povinni splnit standardní zákonné podmínky.

Od roku 2022 Česká republika realizuje zvláštní migrační Program občanská společnost, jehož cílem je zjednodušené a zrychlené udělování běžných pobytových oprávnění (za účelem zaměstnání, samostatně výdělečné činnosti, podnikání, vědeckého výzkumu, studia či sloučení rodiny) občanům Ruska a Běloruska, kteří v těchto zemích čelí perzekuci z politických důvodů jako oponenti vládnoucích režimů, a jejich rodinným příslušníkům. Aktuální návrh nového imigračního zákona rozšíří pravomoc vlády vytvářet cílené imigrační programy pro vybrané kategorie osob ze třetích států v případech zvýšeného zájmu státu.

Azyl a doplňková ochrana jsou ze strany České republiky udělovány v souladu s příslušným mezinárodním právem. Osobám, které z důvodu nezávislých na své vůli nemohou vycestovat, uděluje Česká republika vízum za účelem strpění pobytu.

Žadatelé o mezinárodní ochranu a její držitelé nejsou v České republice oprávněni měnit svůj pobytový status a žádat o dlouhodobá pobytová oprávnění za účelem zaměstnání, samostatně výdělečné činnosti, podnikání nebo studia. Cizinci s udělenou mezinárodní ochranou však mohou po 5 letech pobytu požádat o povolení k trvalému pobytu.

Slučování rodin osob s mezinárodní ochranou je v návaznosti na splnění zákonem stanovených podmínek umožňováno. Rodinní příslušníci mohou získat azyl za účelem sloučení rodiny nebo běžné povolení k pobytu za tímto účelem.

Osoby s mezinárodní ochranou mají v České republice přístup k zaměstnání, samostatně výdělečné činnosti, podnikání i studiu, nepojistným sociálním dávkám (např. rodičovskému příspěvku, dávkám pro osoby se zdravotním postižením, dávkám pomoci v hmotné nouzi a také k nové dávce státní sociální pomoci, která bude v účinnosti od 1.10.2025, zároveň mají přístup k průkazu osoby se zdravotním postižením). Žadatelé o mezinárodní ochranu mají právo pracovat po 6 měsících od podání žádosti. U legálně pobývajících cizinců, kteří disponují vzděláním, kvalifikací nebo pracovní zkušeností, která není využita, se příslušné orgány snaží odstraňovat překážky v oblasti uznávání vzdělání a kvalifikace nebo v přístupu k rekvalifikaci, a zvyšovat tak příležitosti těchto cizinců k uplatnění.

Další opatření, která by mohla usnadnit vaše strategické cíle v této oblasti, například: opatření na podporu třetích zemí, které poskytují útočiště velkému počtu migrantů a uprchlíků, opatření na podporu operačních kapacit třetích zemí v oblasti migrace, azylu a správy hranic při plném dodržování lidských práv, opatření zaměřená na řešení hlavních příčin nelegální migrace a nuceného vysídlování a na prevenci a omezování nelegální migrace na území členských států současně s opatřeními k zajištění práva požádat o mezinárodní ochranu, opatření pro předcházení převaděčství migrantů a boj

proti němu a opatření pro boj proti obchodování s lidmi současně s opatřeními ke snížení zranitelnosti, kterou tyto jevy způsobují, a opatření na ochranu práv převáděných osob a obětí obchodování s lidmi. Zvažte opatření k řešení hlavních příčin nelegální migrace a nuceného vysídlování.

Prostřednictvím MV a mezinárodních implementačních partnerů se Česká republika podílí na projektech v oblasti migrace v klíčových zemích původu a transitu, jakožto i v cílových zemích EU, jako je Kypr nebo Řecko. Projekty ve třetích zemích, například v Mauritanii, Pobřeží slonoviny nebo ve Rwandě, se zaměřují na zlepšení správy hranic, stabilizaci vnitřně vysídlených osob a uprchlíků nebo podporu reintegrace navrátilců ve strategických třetích zemích. MV od roku 1993 koordinuje unikátní zdravotně humanitárně-rozvojový program MEDEVAC, který se zaměřuje na poskytování lékařské péče zranitelným skupinám obyvatelstva, odborných stáží a školení zahraničních pracovníků. Od roku 2015 MV spravuje program Pomoc na místě, který vznikl jako reakce na válku v Sýrii a související migrační vlnu velkého rozsahu. MV se v této oblasti plánuje angažovat i v budoucnu, přičemž se nadále hodlá zaměřovat na země na všech hlavních migračních trasách do EU na základě tzv. *whole-of-route approach*, tedy na centrální, východní a západní středomořské trase. Vzhledem k proměnlivosti migrační situace operují oba programy na základě ročních priorit, což jim zajišťuje nezbytnou flexibilitu a možnost *ad hoc* jednání.

Mimo tyto programy spadající přímo do oblasti migrace se Česká republika prostřednictvím dalších resortů, například Ministerstva zahraničních věcí (MZV), Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT), Ministerstva spravedlnosti (MSP), Ministerstva průmyslu a obchodu (MPO), Ministerstva zemědělství (MZe), Ministerstva životního prostředí (MŽP) a Ministerstva zdravotnictví (MZd), široce angažuje v zahraniční rozvojové a transformační spolupráci a humanitární pomoci. MZV rovněž řídí Českou rozvojovou agenturu (ČRA), která zodpovídá za realizaci projektů zahraniční rozvojové spolupráce (ZRS) České republiky v prioritních rozvojových zemích a za implementaci některých dalších rozvojových programů, včetně delegované spolupráce s EU. MZV rovněž svolává a koordinuje meziresortní Radu pro ZRS zajišťující propojování humanitárních, stabilizačních a rozvojových aktivit různých aktérů a koherenci rozvojových aktivit s dalšími politikami České republiky.

2.1.2. Prvky vnějšího rozměru:

S ohledem na váš vnitrostátní kontext a zeměpisnou polohu a zjištěné současné a budoucí výzvy, jakož i zjištěné potřeby popište strategické cíle politiky zaměřené zejména na omezení faktorů motivujících k útěku a nedovolenému pohybu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti mezi členskými státy, jakož i na předcházení těmto jevům.

Popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

Jak nejlépe zajistit správné a rychlé uplatňování pravidel pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu a v případě potřeby provést přemístění do příslušného členského státu. Dále uveďte opatření zaměřená na účinné provádění řízení o přijetí zpět a řízení o převzetí, opatření omezující zneužívání vnitrostátního azylového systému, mimo jiné prostřednictvím útěku a neoprávněného pohybu, a způsob, jakým byly nebo budou případně zohledněny výsledky monitorování prováděného v souladu s článkem 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ⁽⁴⁾.

Česká republika dlouhodobě dbá na funkčnost dublinského systému a nové požadavky Paktu jsou rovněž promítnuty do novely azylového zákona, které ve vztahu k implementaci dublinského systému požaduje zejména rychlejší řízení, a to nastavením některých kratších procesních lhůt. S ohledem na pozici České republiky jako tranzitního členského státu je za účelem efektivního uplatňování dublinských pravidel a provádění přemístění osob do odpovědných členských států a též za účelem větší kontroly osoby spadající do dublinského řízení v novele azylového zákona nastavena možnost v odůvodněných případech omezit volnost pohybu osob. Obdobně jako v azylovém řízení je nezbytné také nastavit efektivnější způsob doručování písemností a výzev k převzetí rozhodnutí či pro konání správních úkonů, např. prostřednictvím emailové komunikace, tak aby byly řádně plněny lhůty nařízení o řízení azylu a migrace.

Ve vztahu k přemístění osob do odpovědného členského státu spatřuje Česká republika největší překážky v neochotě osob do těchto členských států odcestovat. To klade vysoké nároky na logistiku plánování přemístění, zejména za využití doprovodu osoby do odpovědného členského státu, tudíž jsou kladeny požadavky na personální zajištění implementace přemístění osob. Proto je za účelem zlepšení implementace provádění dublinských přemístění nezbytné nastavit větší informovanost osob o dalších procesech a postupech týkajících se dublinských postupů a samotné realizaci přemístění a také více využívat jiných způsobů předání, jako je přemístění s dohledem nebo dobrovolné přemístění.

V mnoha případech je Česká republika odpovědným členským státem pro osoby, které vyžadují zvláštní, zejména zdravotní péči, jsou zranitelné, nebo s jinými specifickými potřebami. V této souvislosti je třeba se zaměřit na posílení personálních i materiálních kapacit pro přijetí těchto osob a také zajistit další opatření pro následnou požadovanou péči o tyto osoby se zvláštními potřebami.

Za účelem zlepšení komunikace mezi členskými státy je rovněž nezbytné posílit IT prostředky, konkrétně zaměřit se na update komunikační sítě DubliNet – na národní úrovni za technické podpory ze strany Agentury EU pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA), v pozdější fázi pak v rámci optimalizace pracovních postupů na napojení komunikační sítě DubliNet na národní evidenční systém AZYL III.

Aplikace dublinského systému je rovněž předmětem pohotovostního plánu, který na úrovni MV operativně rozpracovává tzv. „Typový plán – Migrační vlna velkého rozsahu“. Tento plán představuje plánovací dokumentaci pro případ výrazného nárůstu počtu žadatelů o mezinárodní ochranu v České republice. Dokument rozpracovává plán reakce za takovéto situaci v rámci několika scénářů. Bližší informace k tomuto plánu jsou obsaženy pod bodem 2.4. V rámci aplikace dublinského systému tak v případě určitého scénáře dojde k prodloužení dublinských lhůt a nepřijímání dublinských transferů, a to na základě rozhodnutí ministra vnitra, o čemž by byla notifikována EK. Současně tento krok musí povolit Rada.

Opatření pro boj proti vykořisťování a omezení nelegálního zaměstnávání v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES [\(5\)](#), včetně opatření k zajištění správného uplatňování sankcí a k účinnému předcházení vykořisťování migrantů na trhu práce.

Oblast boje proti pracovnímu vykořisťování a potírání nelegálního zaměstnávání v České republice je koordinována Meziresortním orgánem pro potírání nelegálního zaměstnávání (MOPNZ).

Orgán každoročně schvaluje svoji činnost a aktivity zaměřené na prosazení legislativních či nelegislativních změn v oblasti nelegální práce a s tím související problematiky. Zároveň vyhodnocuje účinnost navržených opatření, např. na základě sdílení dat, podaných podnětů ke kontrole a analýze mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí (MPSV), Státním úřadem inspekce práce (SÚIP), MV, MPO a dalšími resorty.

Státní úřad inspekce práce provádí cílené kontroly v oblasti potírání nelegálního zaměstnávání zejména v rizikových sektorech (stavebnictví, zemědělství, pohostinství), v jejichž rámci se osvědčila spolupráce s Policií ČR (PČR), celní správou, finanční správou, Úřadem práce a živnostenskými úřady. Tyto kontroly jsou realizovány v souladu s vnitrostátními předpisy a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí, kteří neoprávněně pobývají na území EU.

Kromě již zavedených správních sankcí včetně pokut, zákazu činnosti či trestního stíhání v případě závažného vykořisťování, mohou orgány inspekce práce od roku 2024 ukládat i správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku spočívajícím v umožnění nelegální práce a zastřeném zprostředkování zaměstnání na úřední desce Státního úřadu inspekce práce po dobu jednoho roku. Při provádění kontroly nebo v rámci úkonů předcházejících kontrole je nově inspekce práce oprávněna pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob.

Prevence a osvěta je v české společnosti vnímána jako důležitý nástroj pro posilování a předcházení jevům v oblasti nelegální práce a zvyšování informovanosti široké veřejnosti o rizicích pracovního vykořisťování. MPSV realizuje informační kampaně pro cizince, preventivně působí na zaměstnavatele a podporuje vzdělávání inspektorů práce na téma pracovního vykořisťování a obchodování s lidmi. Tato činnost je často realizována a financována projekty z Evropského sociálního fondu (ESF) či Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF).

Pokud jde o účinné řízení navracení, popište váš strategický politický přístup k zajištění účinného řízení navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, včetně jejich účinného a důstojného návratu, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES [\(6\)](#).

Česká republika dlouhodobě podporuje reformu návratové politiky jak ve vnitřní, tak ve vnější dimenzi migrace. Jedná se zejména o nastavení jednotné efektivní návratové politiky a účinného návratového řízení týkajícího se státních příslušníků třetích zemí, kteří na území EU pobývají neoprávněně. Z tohoto důvodu Česká republika vítá reformu aktuálně platného unijního návratového rámce z roku 2008, který se v průběhu času projevil jako nedostatečný pro řešení výzev v oblasti navracení. Oceňuje proto předložení nového návrhu návratového rámce ze strany EK. Pro Českou republiku je obecnou prioritou rychlé projednání návrhu návratového nařízení v Radě a Evropském parlamentu a jeho co nejrychlejší přijetí. I přes celkové pozitivní vyznění návrhu se bude Česká republika zasazovat v zájmu žádoucí efektivity o minimalizaci nepřiměřené administrativní nebo soudní zátěže.

Pro provedení této reformy je spolupráce s partnery ze zemí původu a tranzitu nepostradatelná. Česká republika proto podporuje uzavírání komplexních partnerství se třetími zeměmi, která se mimo jiné explicitně zaměřují na spolupráci v oblasti návratů. Česká republika v tomto ohledu upozorňuje na nutnost koordinace přístupu členských států EU ke třetím zemím, včetně využívání čl. 25a vízového kodexu, který zaručí ucelený postoj na úrovni EU. V tomto smyslu Česká republika uvítala návrh prvního unijního seznamu

bezpečných zemí původu ze strany EK. Česká republika taktéž disponuje svým vlastním národním seznamem, přičemž celkem 4 země se shodují s navrženými zeměmi na unijním seznamu (Indie, Kosovo, Maroko a Tunisko). V této souvislosti Česká republika také dlouhodobě podporuje zohlednění kvality readmisní spolupráce v Systému všeobecných celních preferencí (GSP).

V oblasti návratů Česká republika současně podporuje zintenzivnění spolupráce mezi agenturou Frontex a třetími zeměmi a sjednávání statusových dohod a pracovních ujednání mezi těmito aktéry. Česká republika dále podporuje diskusi na evropské úrovni o inovativních řešeních v oblasti návratů, včetně budování návratových center (*return hubs*). V tomto smyslu Česká republika vítá, že nový návratový rámec s tímto konceptem pracuje.

Česká republika prezentuje svou podporu jednotnému přístupu v oblasti návratů mj. cestou koordinačního mechanismu pro podporu návratů agentury Frontex.

Pro aplikaci návratového *acquis* na národní úrovni byla vypracována národní strategie, která je součástí vnitrostátní strategie pro integrovanou správu hranic. Oblast návratů je rovněž předmětem výše zmíněné novely zákona o azylu, která umožní spojení rozhodnutí o neudělení azylu s rozhodnutím o návratu, což zrychlí celý návratový proces. V souvislosti s tím by mělo dojít také ke sjednocení a celkovému posílení národního mechanismu návratového poradenství a podpory dobrovolných návratů všech cizinců s vydaným rozhodnutím o návratu, a to již během řízení předcházejícího rozhodnutí o návratu.

S ohledem na nový a efektivnější rámec pro oblast návratů MV jako hlavní gestor reformy plánuje navýšení personálních kapacit a zejména rozvoj IT oblasti. Rozvoj evropských a národních informačních systémů je klíčovým prvkem v oblasti návratů, který zaručí efektivní komunikaci mezi všemi relevantními systémy na evropské a národní úrovni. V současné době PČR pracuje na vytvoření nového informačního systému s využitím modelu RECAMAS zpracovaného agenturou Frontex. Komplexní analýza rozvoje v oblasti návratů je popsána v Akčním plánu.

Další opatření, která by mohla usnadnit vaše strategické cíle v oblasti řízení navracení, například: navázání spolupráce mezi příslušnými aktéry a orgány, strategické plánování kapacit, využívání příslušných nástrojů agentury Frontex nebo rozvoj opatření na podporu opětovného začlenění. Kromě toho zvažte, jak jsou nebo budou případně zohledněny výsledky monitorování prováděného agenturou EUAA a agenturou Frontex a hodnocení prováděného v souladu s nařízením (EU) 2022/922 [\(7\)](#).

Česká republika intenzivně spolupracuje s agenturou Frontex a pro oblast návratů využívá všech nástrojů operativní podpory, které mohou přispět k zefektivnění návratové praxe. Předmětné nástroje jsou využívány jak pro výkon rozhodnutí o návratu, realizovaný PČR, tak asistovaný MV. Subjekty zapojené do návratového procesu pak úzce spolupracují a dostupné nástroje využívají ve vzájemné koordinaci. Významná je v tomto ohledu zejména podpora při procesu identifikace s využitím sítě Evropských styčných důstojníků pro návraty (EURLO), podpora implementace návratů cestou společných návratových operací i nákupu letenek pro samostatné lety v rámci systému FAR agentury Frontex. Pro podporu opětovného začlenění navracených cizinců využívá Česká republika společný Program pro opětovné začleňování a na jeho půdorysu plánuje vystavět národní program, který by reflektoval národní potřeby pro poskytování této podpory. Pilotní projekt by měl být určen pro 100 navrátilců a po jeho vyhodnocení proběhne diskuse o možnosti vytvoření trvalého národního

programu asistence pro opětovné začleňování, kterým Česká republika v současné době nedisponuje, a to mj. s využitím evropských zdrojů financování.

2.1.3. Opatření k poskytnutí účinné podpory jiným členským státům:

Popište váš strategický přístup k zajištění schopnosti členského státu poskytovat účinnou podporu jiným členským státům ve formě solidárních příspěvků a v rámci stálého souboru nástrojů podpory EU v oblasti migrace uvedeného v čl. 6 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ⁽⁸⁾.

Česká republika se od roku 2022 podílí na finanční solidaritě v rámci dobrovolného solidárního mechanismu, přičemž pro něj ustanovený mechanismus bude použit i pro solidární mechanismus předvídaný Paktem. Priority současného mechanismu jsou určeny současnou migrační a uprchlickou situací v blízkém okolí EU a s tím souvisejícími tlaky na EU, potažmo Českou republiku. Obdobně jsou určeny i priority mechanismu pro rok 2025.

2.2. Účinná správa vnějších hranic EU

S ohledem na váš vnitrostátní kontext a zeměpisnou polohu a zjištěné současné a budoucí výzvy, jakož i zjištěné potřeby popište strategické cíle politiky pro zajištění účinné integrované správy vnějších hranic.

Popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

2.2.1. Účinná správa vnějších hranic EU a přístup k mezinárodní ochraně:

Jak dosáhnout vysoké úrovně doplňkovosti mezi touto strategií a vnitrostátní strategií pro evropskou integrovanou správu hranic, jak je stanoveno v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ⁽⁹⁾. Pokud je to relevantní, zvažte opatření zajišťující plné dodržování povinností stanovených mezinárodním a unijním právem, pokud jde o osoby zachráněné na moři.

Česká republika ve své vnitrostátní strategii pro evropskou integrovanou správu (EIBM) hranic 2024–2029 navazuje na Strategii České republiky pro evropskou integrovanou správu hranic 2020–2024. Jedná se o hlavní koncepční dokument pro správu hranic a navracení, který identifikuje strategické cíle pro zajištění účinné integrované správy vnějších hranic a současně již zohledňuje nová ustanovení vyplývající z revidovaného Schengenského hraničního kodexu a Paktu. Strategie EIBM dále staví na relevantních nástrojích vytvořených v rámci nařízení (EU) 2019/1896 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž (EBCG), kterými jsou: zjištění a doporučení vydaná v rámci tematického schengenského hodnocení vnitrostátních strategií pro evropskou integrovanou správu hranic za období 2019–2020; hodnocení zranitelnosti; plán rozvoje kapacit pro správu hranic a navracení; strategická analýza rizik pro EIBM vypracovaná agenturou Frontex a národní strategická analýza. Vnitrostátní strategie EIBM je rovněž součástí Akčního plánu, který na ni v relevantních stavebních blocích (*building blocks*) odkazuje. S ohledem na výše popsanou komplexnost strategie EIBM a její provázanost s dalšími strategickými dokumenty na ni v otázce účinné správy vnějších hranic EU plně odkazuje i předkládaná vnitrostátní strategie.

Jak zajistit plné provádění společné vízové politiky na vnitrostátní úrovni, včetně toho, jak nejlépe zorganizovat náležitě migrační a bezpečnostní kontroly před vydáním víza v řádné lhůtě a jak zabránit zneužívání bezvízových režimů.

Česká republika prosazuje odpovědné provádění společné vízové politiky i harmonizaci vízového režimu kandidátských zemí se schengenským režimem. Česká republika obecně podporuje úsilí o zlepšení společné vízové politiky včetně jejího provádění na vnitrostátní úrovni, nicméně upozorňuje na určitá úskalí tohoto postupu, jako jsou pokusy o jeho zneužívání. Kontrast mezi počtem detekcí nelegálního překročení vnějších hranic EU a počtem azylových žádostí indikuje systémový problém, posiluje druhotné pohyby a vyvolává zmatečný dojem u veřejnosti. Problematické zneužívání bezvízových režimů je potřeba preventivně předcházet a porušovateli je nutné vyslat jasný signál, který by mohl vyústit až ve zrušení bezvízového styku v případě nedodržení podmínek či zhoršení spolupráce. Do budoucna bude potřeba zaujmout strategický a rozhodný přístup k vízové politice, včetně zlepšení sdílení dat mezi vízovými a azylovými úřady a zlepšení úrovně statistické analýzy. Česká republika bude za tímto účelem pracovat na zdokonalení operativních postupů, jelikož vízová politika jakožto jeden z nástrojů pro kontrolu migračních toků musí být řádně strategicky nastavena i v kontextu azylových pravidel. Na úrovni EU se také vyjednává o revizi mechanismu pozastavení platnosti víz pro případ pozastavení či zrušení bezvízové povinnosti, jehož cílem je zajištění větší sladění a kredibility EU ve vízových otázkách směrem k třetím zemím a zároveň poskytnutí rámce pro nastavení funkčních opatření pro zlepšení spolupráce s těmito zeměmi.

Dalším důležitým pilířem je pak v této oblasti taktéž článek 25a Vízového kodexu sloužící jako strategický nástroj EU, na jehož použití je nutné nahlížet v komplexním kontextu v souvislosti s ostatními mechanismy, v tomto případě s oblastí návratové politiky. Česká republika vnímá mechanismus podle článku 25a jako zásadní nástroj, pro jehož společné působení vůči třetím zemím je potřeba uplatňovat zásadu solidarity.

V tomto směru je nutné zabývat se otázkou harmonizace relevantních procesů v jednotlivých členských státech, která povede k větší ochraně společné vízové politiky, neboť aktuální situace napříč členskými státy je značně heterogenní a v některých případech unijní přístup koliduje s národními zahraničními politikami.

V otázce migrační a bezpečnostní kontroly před vydáním víza Česká republika zdůrazňuje důležitost interoperability mezi relevantními informačními systémy, v tomto případě například včetně Vízového informačního systému (VIS). Pro Českou republiku to bude implikovat i nové povinnosti, konkrétně například potřebu na národní úrovni určit odpovědné orgány zodpovědné za manuální ověřování shod s daty v databázi Europol. Důležité bude také zajistit sladění a možnost výměny informací týkajících se sběru biometrických dat, sdílení informací o osobách mezi členskými státy a posílení spolupráce s Frontex a dalšími relevantními agenturami EU.

Česká republika rovněž podporuje povinnost zajištění harmonizace vízové politiky pro kandidátské země, včetně postihů v případě nedostatečné součinnosti, a v tomto ohledu uvítala automatické zařazení zemí se statutem kandidátské země EU mezi bezpečné země původu. Česká republika podporuje zařazení dalších třetích zemí na společný seznam, kdy sama disponuje vlastním národním seznamem bezpečných zemí původu, na kterém aktuálně figuruje celkem 25 zemí (včetně Indie, Kosova, Maroka a Tuniska navržených ze strany EK). Česká republika dále oceňuje návrhy na změny v rámci azylového procedurálního nařízení (APR) umožňující dřívější aplikaci zrychlené azylové procedury, stejně jako možnost dřívějšího stanovení bezpečných zemí původu a bezpečných třetích zemí, a to včetně možnosti stanovit tyto země jako bezpečné s vyloučením konkrétních regionů či jasně

identifikovatelných kategorií osob. Pro Českou republiku bude obecnou prioritou rychlé projednání navrhované revize nařízení v Radě a Evropském parlamentu a její co nejrychlejší přijetí a vstup v platnost za podmínky zapracování existujících připomínek. V neposlední řadě Česká republika vítá předložení revize konceptu bezpečné třetí země jako dalšího z nástrojů pro zefektivnění azylových řízení.

Jak jsou nebo budou případně zohledněny výsledky monitorování prováděného agenturou EUAA a agenturou Frontex a hodnocení prováděného v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/922, jakož i monitorování prováděného v souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 (10).

Česká republika dosud nebyla objektem monitorování ze strany EUAA. Výsledky monitoringu EUAA naplánovaného na rok 2028 a případné zjištěné nedostatky budou zohledněny v Akčním plánu. Výsledky monitoringu provedeného agenturou Frontex v roce 2025 byly následně vzaty v potaz při další aktualizaci strategie EIBM. V souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 MV ve spolupráci s Kanceláří veřejného ochránce práv (KVOP) pracuje na zavedení monitorovacího mechanismu základních lidských práv. Podrobný popis tohoto mechanismu je k dispozici v Akčním plánu.

2.2.2. Účinný přístup k mezinárodní ochraně na vnějších hranicích EU:

Jak nejlépe zajistit včasný a účinný přístup ke spravedlivému a efektivnímu řízení o mezinárodní ochraně na vnějších hranicích EU, v unijních tranzitních prostorech a teritoriálních mořích.

Jak již bylo uvedeno, s ohledem na svou geografickou polohu má Česká republika vnější hranice pouze na mezinárodních letištích, přičemž se jedná zejména o Letiště Václava Havla v Praze. Na letišti je již nyní prováděno hraniční řízení a rovněž jsou zde k dispozici brožury a letáky s relevantními informacemi od UNHCR. Dále bude v rámci novely zákona o azylu azylové hraniční řízení monitorovat KVOP. Přístup k řízení o mezinárodní ochraně na vnější hranici České republiky tak probíhá bezodkladně. Komplexní popis hraniční procedury je k dispozici v Akčním plánu.

V souvislosti s budoucí potřebou nepřetržitého a účinného provádění řízení na hranicích podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ⁽¹¹⁾ a (EU) 2024/1349 ⁽¹²⁾ popište všechna relevantní opatření, která mimo jiné zajistí jeho správné používání na hranicích a která zachovají právo na azyl. Kromě toho zvažte a popište, jak nejlépe zefektivnit azylové řízení a řízení o návratu v případě zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu, a to i ve fázi soudního přezkumu.

Česká republika již uplatňuje některá opatření, která reforma vnitřní dimenze migrace ze současného acquis přebírá, včetně povinného hraničního řízení. V rámci návrhu novely azylového zákona se tak Česká republika zaměřuje na zrychlení procesu azylové hraniční procedury, jak na úrovni legislativního rámce, tak dalších relevantních úrovních, zejména správního soudnictví. V rámci hraničního řízení a screeningu MV ve svém Akčním plánu identifikovalo následující relevantní opatření: rozšíření screeningu žadatelů o azyl a zajištění technického vybavení PČR; zajištění možnosti provádění zdravotní prohlídky; zrychlení azylové procedury; zajištění ubytovacích kapacit na vnější hranici; zajištění návratového

poradenství a posílení kapacit a technické podpory pro provádění nucených návratů. Zapojení aktéři rovněž identifikovali potřebu navýšení svých kapacit týkajících se jak personálu, tak vybavení na operativní i technické úrovni. Přehled těchto potřeb je k dispozici v Akčním plánu.

Jak je uvedeno výše, novela azylového zákona po jejím schválení nově umožní současně vydat zamítavé rozhodnutí azylové žádosti a rozhodnutí o návratu. Současně novela zkracuje správní i soudní lhůty dle požadavků nařízení (EU) 2024/1348 s cílem rychlejšího a efektivnějšího azylového procesu. Jako jedna z hlavních výzev implementace byla identifikována doba trvání soudního přezkumu. S ohledem na požadavek zkrácení azylového procesu včetně soudního přezkumu se MV této problematice věnuje i prostřednictvím projektů v rámci Nástroje pro technickou podporu (*Technical Support Instrument, TSI*). V rámci projektu realizovaného na základě dedikované výzvy TSI (srpen–prosinec 2024) byla zpracována studie s názvem „Opravné prostředky ve věcech mezinárodní ochrany – analýza systému v České republice“. Studie byla sdílena se všemi relevantními aktéry. Oblast spolupráce se soudy je předmětem i dalšího projektu v rámci řádné výzvy TSI 2025 (květen 2025–duben 2026), který se zaměří na zrychlení azylové procedury a využívání informací o zemích původu. Nový potenciál ke zefektivnění návratového řízení také představují legislativní iniciativy EK, ať se jedná o návrh návratového nařízení či návrhy týkající se bezpečných zemí původu a bezpečných třetích zemí (viz výše).

2.3. Spravedlivý azylový a integrační systém

S ohledem na váš vnitrostátní kontext a zeměpisnou polohu a zjištěné současné a budoucí výzvy, jakož i zjištěné potřeby popište strategické cíle politiky, které zajišťují, aby systém řízení azylu poskytoval účinný přístup k řízení o mezinárodní ochraně, jež pro žadatele stanoví přiměřenou životní úroveň a uděluje mezinárodní ochranu žadatelům, kteří ji potřebují, a zajišťuje jejich odpovídající integraci.

Popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

2.3.1. Zajištění včasného a účinného přístupu ke spravedlivému a účinnému azylovému řízení na území členského státu:

Váš strategický přístup k včasnému zajištění vysoké kvality a soudržnosti správních a soudních rozhodovacích procesů v členském státě na správní a soudní úrovni (soudy) při plném dodržování zásady nezávislosti soudnictví, a to i prostřednictvím opatření zaměřených na sbližování rozhodnutí o azylu a snížení rizika zneužití vnitrostátního azylového systému.

Vstupem do EU se začala Česká republika podílet na Společném evropském azylovém systému. Česká republika se tedy podílí i na reformě SEAS, včetně závazků plynoucích z Paktu, který představuje další etapu v reformě SEAS. S ohledem na nutnost plošné reformy SEAS je Česká republika připravena aktivně se účastnit i dalších diskusí o jeho vývoji, včetně inovativních řešení. Za tímto účelem bude mj. ČR nadále klást důraz na zapojení do jednání vedených prostřednictvím EUAA, a to jak na řídicí, tak odborné úrovni.

Aspekt soudržnosti správních a soudních rozhodovacích procesů představuje pro Českou republiku prostor pro zlepšení. V rámci výzvy TSI 2025 (projekt realizovaný v období květen 2025–duben 2026) se tak MV chce zaměřit na větší soudržnost správních a soudních

rozhodovacích procesů na základě jednotného využívání informací o zemích původu. Na zvýšení efektivity a kvality azylových procesů na správní i soudní úrovni dále budou v letech 2026-2029 cílit konkrétní projekty financované z programu AMIF, v jejichž rámci je plánováno posílení personálních kapacit a konkrétních nástrojů pro realizaci i řízení azylových procesů, jakož i zvyšování odbornosti prostřednictvím vytvoření nového systému školení pro zaměstnance odboru azylové a migrační politiky (OAMP) i externí subjekty v oblasti migrace. V rámci zvýšení kvality rozhodnutí je pak plánováno využívání šablon rozhodnutí o mezinárodní ochraně, které mají za cíl zlepšit strukturu azylových rozhodnutí. S ohledem na plnou nezávislost soudnictví jsou plánovány vzájemně komplementární (a vhodně provázané), ale jinak oddělené projekty na straně MV a soudů.

Česká republika rovněž podporuje snahy o sbližování rozhodnutí o azylu, na něž cílí i opatření Paktu. Tento postup však musí respektovat specifika jednotlivých členských států, včetně složení žadatelů o mezinárodní ochrany v daném státu. V kontextu soudnictví mj. ČR do budoucna předpokládá větší důraz na kauzy s obecným přesahem a další rozvoj agendy tzv. strategické litigace za účelem vyjasnění konkrétních právních otázek v oblasti mezinárodní ochrany.

Opatření, která jsou zaměřena na strategické plánování a která zajišťují nezbytné kapacity na správní a soudní úrovni (soudy) při plném dodržování zásady nezávislosti soudnictví, aby bylo možné náležitě plnit povinnosti stanovené v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 a (EU) 2024/1347⁽¹³⁾, pokud jde o přístup k řízení a přezkum žádostí o mezinárodní ochranu.

Česká republika patří dlouhodobě k členským státům s nižšími počty žádostí o azyl. V roce 2024 mělo MV k dispozici 39 pracovníků, z toho 16 z nich lze považovat za *registration officers* (10 z nich pracuje v detenčních centrech a jiných zařízeních MV). Registrační postupy jsou účinné a mají dostatečnou kapacitu pro provádění řízení o mezinárodní ochraně. V roce 2023 činila průměrná doba zpracování žádosti o azyl 8 měsíců. Akční plán identifikuje nutnost navýšení kapacit OAMP a rozšíření školení jeho pracovníků, aby byl OAMP schopen vykovávat i nové úkoly plynoucí z reformy vnitřní dimenze migrace.

Otázka kapacit soudnictví spadá do agendy MSp, které v Akčním plánu identifikovalo potřebu navýšení kapacit. V současné době MSp připravuje projekt na navýšení kapacit.

Řízení a přezkum žádostí o mezinárodní ochranu musí respektovat závazky plynoucí z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 a (EU) 2024/1347, včetně práv založených na Ženevské úmluvě a Evropské úmluvě o lidských právech. Česká republika jakožto jeden ze signatářů společného dopisu premiérů (vedle ČR se jednalo o předsedy vlád Dánska, Itálie, Rakouska, Belgie, Estonska, Litvy, Lotyšska a Polska) z 22. května 2025 však upozorňuje na to, že tyto úmluvy musí být interpretovány dle jejich původní intence a oblasti působnosti tak, aby nedocházelo k posunutí rovnováhy mezi zájmy, které jimi mají být chráněny.

2.3.2. Procesní záruky a základní práva:

Jak je zajištěn a monitorován strategický politický přístup doprovázený příslušnými klíčovými opatřeními, která zaručují dodržování základních práv a záruk, včetně práv a záruk zakotvených v Listině základních práv EU, a to i procesních záruk a podmínek

zajištění, s náležitým ohledem na vnitrostátní, unijní a mezinárodní judikaturu. Zohledněte zvláštní potřeby nezletilých osob bez doprovodu a zranitelných žadatelů.

V České republice jsou k dispozici právní záruky, včetně příslušných ustanovení o informacích a práva na přístup k právní pomoci a právním informacím podle azylového procedurálního nařízení. Vnitrostátní právní předpisy (zákon o azylu a zákon o pobytu cizinců) ukládají povinnost dodržovat normy během všech azylových a migračních řízení. Žadatelé o mezinárodní ochranu tak mohou využít státem hrazené poskytování právního poradenství, resp. poskytování právních informací v řízení před správním orgánem. V řízení před soudem pak žadatelé o mezinárodní ochranu mohou využít hrazené právní zastoupení v souladu s unijním i národním právem. V současné době existuje v České republice monitorovací mechanismus pro návraty. V souladu s článkem 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 MV ve spolupráci s KVOP pracuje na zavedení monitorovacího mechanismu základních lidských práv. Podrobný popis tohoto mechanismu je k dispozici v Akčním plánu.

Český právní řád výslovně neřeší postup pro posouzení a určení nejlepšího zájmu dítěte, a to ani v obecné rovině, ani konkrétně s ohledem na nezletilé bez doprovodu. V tomto případě jsou proto použitelné Úmluva o právech dítěte a Listina EU. Nástrojem k zajištění zákonné právní ochrany dětí je průběžné hodnocení a vytváření individuálního plánu ochrany dětí ze strany Orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD). Ze zákona musí být všechny osoby mladší 18 let v řízení o mezinárodní ochraně zastoupeny zákonným zástupcem. Pokud zde není jiná vhodná osoba, vykonává funkci zástupce/opatrovníka pro řízení o udělení mezinárodní ochrany u nezletilých bez doprovodu OSPOD. OSPOD zároveň ve vztahu k nezletilým bez doprovodu po dobu jejich pobytu na území ČR vykonává funkci veřejného poručníka. Nezletilí bez doprovodu jsou ubytováni odděleně od dospělých žadatelů o mezinárodní ochranu ve specializovaném zařízení MŠMT pro nezletilé cizince bez doprovodu. Obecně nemohou být zranitelní žadatelé o mezinárodní ochranu zajištěni. Podrobnější popis postupu je k dispozici v Akčním plánu.

Česká republika v současné době připravuje konkrétní parametry pilotního projektu, který je zaměřen na nalezení vhodných a účinných alternativ k zajištění (detenci) u rodin s nezletilými dětmi. Novinkou tohoto pilotního projektu je zapojení tzv. case managementu v rámci správních řízení u osob, které jsou v ČR zachyceny v souvislosti s nelegálním pobytem. Rodiny s nezletilými dětmi by měly tzv. alternativu k detenci vykonávat v otevřeném azylovém zařízení a k dispozici by jim měl být tzv. case manager, který by měl zejména srozumitelně vysvětlit veškeré úkony související s migrační situací dotčených osob a měl by být zprostředkovatelem mezi těmito osobami a dalšími státními orgány. Zahájení pilotního projektu je podmíněno dořešením některých praktických otázek, jako jsou např. modalita poskytování základní zdravotní péče. S ohledem na to, že cílová skupina tohoto projektu je velice malá, nelze předjímat, kdy dojde k evaluaci pilotního projektu.

2.3.3. Spolehlivý přijímací systém:

Váš strategický přístup, jak nejlépe zajistit, aby byl přijímací systém schopen poskytnout žadatelům přístup k odpovídajícím podmínkám přijetí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ⁽¹⁴⁾.

S ohledem na roční počty žádostí o azyl má Česká republika dlouhodobě k dispozici dostatečný počet míst v přijímacím systému. Pro případ krizové situace či příchodu velkého počtu žadatelů o mezinárodní ochranu má Česká republika k dispozici „Typový plán –

migrační vlna velkého rozsahu“ a jeho operativní rozpracování na úrovni MV v rámci pohotovostního plánu. Plán mimo jiné popisuje akceschopnost přijímacího systému v několika scénářích. V rámci projektů, které budou financovány z programu AMIF v letech 2026–2029, je přitom plánováno jak další rozšíření krizových kapacit – ať ve smyslu vybudování dodatečných ubytovacích kapacit (jak standardních, tak v ubytovacích kontejnerech), či rozšíření okruhu osob odborně způsobilých pro výkon azylových agend.

Další opatření, která by mohla usnadnit vaše strategické cíle v této oblasti, například: opatření k zajištění udržitelného, odolného a vhodného systému přijímání, opatření k zajištění monitorování odpovídajících podmínek přijetí (a případně základních potřeb), opatření ke snížení rizika zneužití přijímacího systému, opatření k uspokojení zvláštních potřeb nezletilých osob bez doprovodu a zranitelných osob; doplňte opatření týkající se integrace v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346.

Novela azylového zákona nastavuje přísnější podmínky přijímání, které povedou k vytvoření odolného přijímacího systému. Jedná se například o možnost přikázat žadateli o azyl pobyt v určitém přijímacím středisku a o možnost snížení přijímacího standardu v případě sekundární migrace. MV zavedením těchto mechanismů reaguje na novelu přijímací směrnice.

2.3.4. Vytvoření podmínek pro úspěšnou a včasnou integraci:

Váš strategický přístup k zajištění úspěšné integrace osob požívajících mezinárodní ochrany a osob, kterým je udělena ochrana v rámci jiných vnitrostátních systémů, včetně dodržování práv podle nařízení (EU) 2024/1347 (vzdělávání, včetně jazykových kurzů, zaměstnání, zdravotní péče, bydlení, sociální zabezpečení a sociální pomoc).

Osoby s mezinárodní ochranou se mohou dobrovolně zapojit do státního integračního programu, který nabízí komplexní podporu v přístupu k právům v různých oblastech, včetně bydlení, zaměstnání, zdravotní péče, vzdělávání a sociálních služeb. Pro každého příjemce je vypracován individuální integrační plán a integrační služby jsou k dispozici po dobu až 12 měsíců od vypracování plánu. Cílová skupina osob požívajících mezinárodní ochrany nečelí v přístupu k integračním nástrojům žádným překážkám. Jejich účast je dobrovolná a všechna integrační opatření jsou jim dostupná ve všech regionech České republiky. Významným integračním opatřením je bezplatný kurz českého jazyka v rozsahu 400 hodin, kterého se mohou držitelé mezinárodní ochrany účastnit. V případě, že držitel pobývá v integračním azylovém středisku, je účast na jazykovém kurzu povinná. Stejně tak mají dotčené osoby možnost se přihlásit na integrační seminář. Česká republika zároveň počítá s dalším rozvojem jazykového vzdělávání, včetně rozšíření počtu poskytovatelů a rozšíření nabídky kurzů o pokročilejší jazykovou úroveň. Podrobnější popis integračních opatření je k dispozici v Akčním plánu.

2.4. Připravenost a pohotovostní plánování

Zvažte, jak je ve vztahu k současným a budoucím zjištěným výzvám, jakož i ke zjištěným potřebám zakotveno ve strategickém přístupu k azylu a migraci pohotovostní plánování a připravenost na krizi.

Zvažte a popište klíčové prvky a opatření, které jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Vezměte v úvahu, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 a (EU) 2024/1359 ⁽¹⁵⁾ stanoví, že strategie má zahrnovat

níže uvedené prvky. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

Jak nejlépe zajistit, aby při provádění vnitrostátní strategie byly vzaty v úvahu a zohledněny povinnosti stanovené v nařízení (EU) 2024/1359, nařízení (EU) 2019/1896, směrnici (EU) 2024/1346 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303.

Jak na strategické úrovni a na základě průběžné analýzy objevujících se výzev a možných budoucích rizik dosáhnout toho, aby byly vaše pohotovostní plány v oblasti azylu a migrace relevantní, a zároveň splnit povinnosti stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346. Kromě toho zvažte, jak zajistit, aby vnitrostátní strategie byla v souladu s dalšími relevantními vnitrostátními strategiemi pro nepředvídané události a připravenost, například v oblasti bezpečnosti, a aby je strategicky doplňovala.

Jak využít zprávy vydané Komisí v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krizi ⁽¹⁶⁾ k podpoře vašich potřeb v oblasti pohotovostního plánování.

Jak zajistit, aby byl váš vnitrostátní systém vybaven nezbytnými opatřeními pro připravenost a reakci na výjimečné situace hromadného přílivu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti do vašeho členského státu po zemi, letecky nebo po moři, včetně vyloďených osob, jakož i opatřeními k řešení těchto situací, pokud je to relevantní. Mimo jiné prostřednictvím opatření na ochranu základních práv žadatelů a osob požívajících mezinárodní ochrany, jakož i jiných forem ochrany.

Společná odpověď na všechny otázky:

Česká republika má plně funkční systém reakce na krize. V situaci, která již není zvládnutelná standardními prostředky, se přechází na krizové řízení (dle krizové legislativy). Pro tyto účely jsou zpracovány krizové plány a počítá se s využitím krizových opatření a postupů (které jsou spojeny mj. se snazším přístupem k potřebným finančním zdrojům, silám a prostředkům pro efektivní zvládnutí krizové situace).

Pro případ výrazného migračního tlaku má Česká republika zpracován specifický typ obecné plánovací dokumentace – tzv. „Typový plán – Migrační vlna velkého rozsahu“, který stanovuje typové postupy, zásady a opatření pro řešení nadměrného migračního tlaku. Tyto typové postupy a zásady jsou dále rozpracovány v krizových plánech dotčených ministerstev, případně samospráv.

Za účelem řešení případného výrazného nárůstu počtu žadatelů o mezinárodní ochranu v České republice MV dle šablony EUAA rozpracovalo Typový plán do operativní podoby komplementárního pohotovostního plánu, který rozpracovává postupy potřebné pro zachování účinného azylového systému při různých scénářích vývoje migračního tlaku. Jeho cílem je:

- Identifikovat opatření, která zajistí připravenost odpovědných orgánů státní správy na nárůst počtu příchozích ze třetích zemí žádajících o udělení mezinárodní ochrany (v oblasti prvotní identifikace, bezpečnostního a zdravotního screeningu, přijetí a zajištění ubytování, řízení o mezinárodní ochraně).
- Rozpracovat postupy pro případ zvýšeného počtu příchozích z řad nezletilých bez doprovodu.

- Zajistit odpovídající disponibilitu kapacit a jejich rychlou aktivaci v případě potřeby.

Za zpracování plánu je zodpovědné MV (OAMP) ve spolupráci s relevantními aktéry a dalšími ministerstvy.

Plán bude přezkoumán každé tři roky, případně *ad hoc* dle potřeby (mj. i s ohledem na vývoj inflace v souvislosti s nezbytným vyčíslením nákladů opatření), a to na základě konzultací s relevantními aktéry.

V současné době v České republice probíhá proces nového posouzení rizik pro Českou republiku a rovněž je novelizována krizová legislativa. V této souvislosti se v průběhu roku 2026 předpokládá úprava typových plánů (včetně „Typového plánu – migrační vlna velkého rozsahu“) včetně potřebné reflexe v příslušných krizových plánech.

Plná implementace nového plánu bude odvislá od úspěšné realizace projektů plánovaných v rámci programu AMIF pro roky 2026-2029, které mj. zajistí rozšíření kapacit v oblasti ubytování a zvyšování odbornosti prostřednictvím školení pro zaměstnance OAMP i externí subjekty.

Jak zajistit, aby byl váš vnitrostátní systém vybaven nezbytnými opatřeními zajišťujícími celkovou připravenost na to, jak řešit situace účelového využívání migrantů v oblasti migrace a azylu, reagovat a být připraven na tyto situace, kdy třetí země nebo nepřátelský nestátní subjekt podporuje nebo usnadňuje pohyb státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na vnější hranice nebo do vašeho členského státu s cílem destabilizovat Unii nebo jeden z jejích členských států a kdy by takové jednání mohlo ohrozit základní funkce členského státu, včetně opatření na ochranu základních práv žadatelů a osob požívajících mezinárodní ochrany, jakož i jiných forem ochrany.

Jak je uvedeno v rámci bodu 1, Česká republika vnímá instrumentalizaci migrace jako akutní hrozbu a je plně solidární se zasaženými členskými státy. V případě situace účelového zneužívání migrantů by Česká republika využila prostředků, které EK popsala ve svém Sdělení o boji proti hybridním hrozbám vyplývajícím ze zneužívání migrace jako zbraně a posilování bezpečnosti na vnějších hranicích EU. Inspirací v takovéto situaci by mohl být i nynější postup států na východní hranici EU v oblasti přijímání azylových žádostí.

Jak zajistit, aby byl váš vnitrostátní systém vybaven nezbytnými opatřeními pro připravenost a reakci na situace zásahu vyšší moci a řešení těchto situací, včetně opatření na ochranu práv žadatelů a osob požívajících mezinárodní ochrany, jakož i jiných forem ochrany.

Pohotovostní plán počítá v analyzovaných scénářích s posílením právního poradenství a s navýšením počtu tlumočnicků. Mimo to MV ve spolupráci s KVOP pracuje na zavedení monitoringu základních lidských práv.

2.5. Dosažení integrovaného přístupu – opatření k provádění zásady integrované tvorby politik

Zvážit, jak je na strategické úrovni zajištěno a dále rozvíjeno provádění zásady integrované tvorby politik na základě komplexního přístupu k politikám v oblasti řízení azylu a migrace,

včetně soudržnosti mezi vnitřními a vnějšími složkami těchto politik a nutnosti úzké interinstitucionální spolupráce na vnitrostátní úrovni.

Zvažte a popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

Jak nejlépe stanovit institucionální uspořádání pro správu migrace a azylu na základě komplexního přístupu k řízení migrace a azylu na vnitrostátní úrovni, včetně koordinačních struktur mezi různými vládními útvary (příslušnými ministerstvy a agenturami), s cílem zrealizovat vnitřní a vnější složky komplexního přístupu k migraci a azylu a zajistit jejich vzájemnou soudržnost.

ČR uplatňuje celostní přístup (*whole-of-government approach*), napříč exekutivou a v úzké spolupráci s justicí, zákonodárci i neziskovým sektorem. MV je hlavním orgánem zodpovědným za oblast azylu a migrace v České republice. V rámci ministerstva za tuto oblast zodpovídá zejména OAMP. Kromě odboru azylové a migrační politiky se tématem migrace a azylu zabývají i jiné odbory MV (odbor bezpečnostní politiky, odbor všeobecné správy, odbor správních činností). Dále se agendě věnuje i PČR – zejména Služba cizinecké policie (SCP), a také Správa uprchlických zařízení (SUZ). S ohledem na komplexnost a dynamiku, jakými se oblast migrace vyznačuje, je MV v pravidelném a dlouhodobém kontaktu s dalšími relevantními aktéry. V tomto ohledu MV spolupracuje jak s dalšími ministerstvy a orgány státní správy, tak s mezinárodními institucemi a neziskovým sektorem. Od roku 2007 v České republice existuje vnitrostátní Koordinační orgán pro řízení ochrany státních hranic a migraci (dále jen „koordinační orgán“), který je stálým meziresortním orgánem složeným ze zástupců věcně příslušných resortů na úrovni vrchních ředitelů a disponuje pravomocí přijímat nezbytná opatření v oblasti migrace a ochrany státních hranic. Od roku 2015 se tento orgán může scházet na ministerské úrovni. Spolupráce resortů v rámci koordinačního orgánu umožňuje pružně reagovat na aktuální migrační situaci a přispívá k větší flexibilitě při řešení konkrétních problematik zasahujících do kompetence více ministerstev. Koordinační orgán rovněž řídí činnost Analytického centra pro ochranu státních hranic a migrace, které představuje stálé analytické pracoviště meziresortního charakteru řízené MV a které se v rámci své činnosti zaměřuje na sledování a analýzu migrace jako komplexního jevu.

Specificky pro účely práce na implementaci Paktu MV ještě před začátkem dvouleté implementační lhůty ustanovilo tři pracovní skupiny, a to na interní úrovni OAMP; na úrovni MV; a na meziresortní úrovni. Poslední jmenované skupiny na vysoké úrovni ustavené na základě výzvy ministra vnitra se pravidelně účastní zástupci Ministerstva financí (MF), MZd, MSp a MŠMT, MPSV, MZV, KVOP a Úřadu vlády. Tyto tři pracovní skupiny jsou nadále aktivní a podílejí se na implementaci Paktu. Neziskový sektor, představitelé akademické sféry a další aktéři zabývající se migrací měli možnost se k implementaci Paktu vyjádřit v rámci odborné konzultace. MV se s těmito partnery dále účastní bilaterálních schůzek, a to nejen s ohledem na implementaci Paktu. Výše popsany postup tak zajišťuje vzájemnou soudržnost a komplexní přístup k otázkám azylu a migrace.

V neposlední řadě MV v rámci projektů financovaných z AMIF v letech 2026-2029 plánuje posílit analyticko-statistické procesy v oblasti migrace, což umožní lépe monitorovat průběh dílčích agend a procesů, a potažmo zkvalitnit její celkové řízení na resortní úrovni i transparentnost pro širší okruh aktérů i veřejnost.

Jak zajistit účinná opatření zaměřená na účinnou koordinaci a spolupráci mezi vládou a soudnictvím (soudy), a to při plném dodržování zásady nezávislosti soudnictví,

a případně mezi různými úrovněmi v rámci daného státu (národní, regionální, místní) a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

MV je v kontaktu jak s MSp, tak správními soudy. S ohledem na nadcházející změny v azylovém zákonu, které se výrazně dotknou i správního soudnictví, MV začlenilo tuto problematiku do projektu financovaného z nástroje TSI. V rámci dedikované výzvy TSI (srpen–prosinec 2024) byla zpracována studie s názvem „Opravné prostředky ve věcech mezinárodní ochrany – analýza systému v České republice“. Studie byla sdílena se všemi relevantními aktéry. Oblast spolupráce se soudy je předmětem i navazujícího projektu realizovaného v rámci řádné výzvy TSI 2025 (květen 2025–duben 2026), v jehož rámci jsou naplánované společné workshopy pro zástupce MV, MSp a správního soudnictví k tématu dobré azylové praxe. Na uvedený projekt by měly navázat další aktivity realizované prostřednictvím projektů hrazených z programu AMIF.

Jak mohou být smysluplně zapojeny další zúčastněné strany, včetně mezinárodních a nevládních organizací, hospodářských a sociálních partnerů a organizací zabývajících se migrací.

Vizte odpověď k otázce č. 1.

Jak je zajištěna celková spolupráce s jinými členskými státy (včetně výměny informací požadovaných podle unijního práva) a jak je zajištěn soulad s opatřeními jiných členských států a orgánů Unie.

Česká republika se aktivně a pravidelně účastní jednání s členskými státy EU jak na bilaterální úrovni, tak v rámci skupin obdobně smýšlejících států a jiných fór. Společně s dalšími členskými státy je Česká republika spolusignatářem zásadních politicko-strategických stanovisek, a to jak na úrovni ministerské, tak předsedy vlády. Mimo to Česká republika pravidelně monitoruje migrační situaci jak na evropské úrovni, tak v jednotlivých členských státech a je v trvalém kontaktu se svými zastupitelskými úřady v zahraničí.

2.6. Zajištění dostatečné kapacity a schopností pro účinné provádění vnitrostátní strategie

S ohledem na zjištěné současné a budoucí výzvy a zjištěné potřeby popište vaše strategické cíle politiky, které mají zajistit dostatečné lidské zdroje a materiální a finanční kapacitu pro provádění jednotlivých složek strategie.

Popište, které z následujících klíčových prvků a opatření jsou důležité pro dosažení vašich současných a budoucích strategických cílů v této oblasti. Kromě toho uveďte veškerá další opatření, která pro dosažení strategických cílů považujete za nejdůležitější.

Jak nejlépe zajistit dostupnost lidských, materiálních a finančních zdrojů a infrastruktury nezbytných k účinnému provádění této strategie s ohledem na to, že strategie bude prováděna po dobu pěti let.

Nové nároky na kapacity plynoucí z reformy vnitřní dimenze migrace indikovali relevantní aktéři v Akčním plánu. V případě neplánovaných kapacitních požadavků je možné jejich navýšení provést na projektové bázi. Pro případ nepředvídatelného vývoje migrační situace má MV k dispozici „Typový plán – Migrační vlna velkého rozsahu“ a jeho operativní rozpracování, který mimo jiné popisuje i postup flexibilního navýšení kapacit na úrovni

OAMP, SUZ, PČR a Zdravotnického zařízení MV (ZZMV), krajů a dalších zapojených aktérů.

Jak jsou moderní digitální nástroje pro správu údajů a komunikační nástroje využívány pro účinný systém řízení azylu a migrace na vnitrostátní úrovni, včetně rozsáhlých informačních systémů a nástrojů Unie spravovaných agenturou eu-LISA.

V rámci reformy vnitřní dimenze migrace patří oblast IT k prioritním, přičemž MV pracuje na integraci azylového, návratového a integračního systému a jeho propojení s relevantními evropskými systémy. Moderní digitální nástroje pro správu údajů a komunikační nástroje představují klíčový prvek pro účinné řízení azylu a migrace na vnitrostátní úrovni. Umožňují rychlou, přesnou a bezpečnou výměnu informací mezi národními institucemi, členskými státy a agenturami EU. V kontextu azylu a migrace hraje zásadní roli zejména systém EURODAC, jehož nová verze je nyní vyvíjena v rámci implementace Paktu. Budovaná interoperabilní architektura v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí zároveň umožní lepší identifikaci osob, efektivnější ověřování totožnosti na vnějších hranicích nebo například koordinaci návratových operací. Je předpokladem, že díky zajištění interoperability mezi již využívanými systémy (SIS, VIS), novými informačními systémy (EES, ETIAS) a systémem EURODAC dojde zároveň ke zvýšení efektivity celého azylového systému.

Pro oblast IT byla v rámci projektu financovaného z nástroje TSI v roce 2024 zpracována analýza reportingového řešení a procesu zpracování dat, na kterou v rámci projektu z TSI implementovaného v roce 2025 naváže analýza vývoje systému Azyl III. Detailní popis vývoje oblasti IT je k dispozici v Akčním plánu.

Česká republika se dlouhodobě připravuje na modernizaci systému řízení azylu a migrace a spuštění dlouho očekávaných systémů EES a ETIAS. Česká republika je na spuštění posledně jmenovaných systémů připravena a dlouhodobě plní centrální harmonogram projektu. Česká republika podporuje urychlené pokračování implementace interoperability, neboť posouvání data spuštění těchto systémů na evropské úrovni vede k dodatečným výdajům a dalším komplikacím.

V neposlední řadě bude MV dále rozvíjet nástroje pro správu údajů a komunikační nástroje používané vůči cizím státním příslušníkům na národní úrovni. Jako stěžejní prvek se v tomto směru jeví připravovaný Integrovaný cizinecký agendový systém (ICAS), další vývoj systému Azyl III, a s nimi související posílení datových a analytických činností. Co se komunikace týká, OAMP bude nadále rozvíjet existující kanály (call centrum OAMP, dedikované portály apod.), včetně rozvoje plně automatizovaných řešení (např. info-kiosky napojené na ICAS).

Jak jsou nebo by mohly být využity dostupné nástroje provozní podpory zřízené na úrovni Unie pro účinný systém řízení azylu a migrace, jako jsou nástroje poskytované agenturou EUAA a agenturou Frontex nebo stálým souborem nástrojů podpory EU v oblasti migrace.

Česká republika dlouhodobě využívá dostupné nástroje provozní podpory pro účinný systém řízení azylu a migrace. Stejně tak využívá stálý soubor nástrojů podpory EU v oblasti migrace.

Pojem „provozní podpora“ přitom MV chápe jako 1) provozní podporu v intencích projektů EU a 2) provozní podporu v obecném smyslu.

V oblasti spolupráce s agenturou EUAA je provozní podpora v intencích projektů EU mj. využívána pro zřízení a provoz samotné struktury pro spolupráci s agenturou. Provozní podporu v obecném smyslu pak v souvislosti s činnostmi EUAA plánuje MV využívat následovně: MV především počítá s využitím nástrojů vyvíjených EUAA v oblasti školení. Na OAMP bude třeba vybudovat vhodnou strukturu pro jejich systémové zavedení do praxe (školicí systém – centrum, školicí platforma, experti). Již nyní nicméně MV využívá vybrané materiály vytvořené agenturou (příručky, dobré praxe, zprávy o zemích původu apod.) – vždy dle jejich faktické relevantnosti pro fungování českého azylového systému. O podpoře ze strany EUAA lze konečně uvažovat v případě krizových situací spíše formou poskytnutí vybavení, informačních materiálů či např. ad hoc školení než dodatečných lidských zdrojů.

V oblasti návratů Česká republika využívá v maximální míře veškeré nástroje provozní podpory poskytované agenturou Frontex. V oblasti návratů je provozní podpora ve smyslu projektů EU využívána tak, že celá struktura je vybudována s pomocí Evropského návratového fondu (ERF) a AMIF. V tomto směru se jedná o aktivity spojené s návraty, včetně návratových operací, asistenci u dobrovolných návratů a odjezdu a další. Dále se jedná o projekty ředitelství služby cizinecké policie (ŘSCP) financované z ERF a následně AMIF na celkovou podporu činnosti oddělení zabývajících se ztotožněním osob, evidencí nežádoucích osob a realizací vyhoštění, včetně nákupu letenek. ŘSCP dále využívá aktivity na ad hoc úrovni dle „Modus Operandi“ Frontexu.

Provozní podporu v širším slova smyslu využívá MV a ŘSCP v širokém měřítku, jedná se mj. o systém IRMA; vzdělávací aktivity, včetně návratového poradenství a *Frontex Mobility Program*; společné návody a postupy v rámci „Tool box“ a operativní podporu pro jednotlivé fáze návratového procesu, např. identifikační mise ze zemí návratu; nákupy letenek a organizaci společných návratových letů; a programy reintegrační asistence, které Česká republika hojně využívá, a to v naprosté většině pouze pro podporu osob v rámci dobrovolného návratu (v případě nuceného návratu Policie ČR reintegraci neprovádí). Samostatná je v tomto směru položka podpory IT, kde Frontex vytvořil masivní model IT systému pro návraty RECAMAS a který nabídl všem členským státům pro replikaci v rámci národních struktur. Zároveň nabízí i limitovanou finanční podporu pro proces zavádění systému RECAMAS na národní úrovni.

V rámci nové screeningové procedury plánuje MV využít podporu Frontexu především ve smyslu využití tzv. screeningového toolboxu, který bude obsahovat operativní vodítka jako materiály ke školení, šablonu pro screeningový formulář, šablonu pro hodnocení zranitelnosti a šablonu pro poskytování informací podle č. 11.

Jak nejlépe zajistit, aby dostupná finanční podpora ze strany Unie mohla účinně přispívat k podpoře provádění strategie, při souběžném doplňování vnitrostátních fondů, a k zajištění účinného fungování systému řízení azylu a migrace.

K zajištění toho, aby finanční podpora z EU, zejména prostřednictvím AMIF, účinně přispívala k provádění národní strategie České republiky v oblasti azylu a řízení migrace, je nezbytný strategický a koordinovaný přístup.

Díky alokaci AMIF ve výši přibližně 70 milionů EUR na období 2021–2027 Česká republika sladuje finanční prostředky s národními prioritami, doplňuje národní rozpočty a zajišťuje efektivní fungování systému, zejména s ohledem na významné výzvy, jako je příliv

ukrajinských uprchlíků. Sladění projektů financovaných z AMIF se základními prvky strategie má zásadní význam pro maximalizaci účinnosti.

Za prvé, efektivní řízení lze podpořit financováním projektů, které posilují návrat a zpětné přebírání osob, což je v souladu s cílem AMIF bojovat proti nelegální migraci.

Za druhé, v zájmu posílení spravedlivého azylového a integračního systému by měl AMIF rozšířit stávající aktivity o integrační opatření, jako je jazykové vzdělávání nebo poradenství. Taková opatření jsou nezbytná pro zajištění rychlého azylového řízení a úspěšné integrace, zejména pro ukrajinské uprchlíky, kterým byl udělen status dočasné ochrany.

Za třetí, pro zvládnutí případných hromadných příjezdů je nezbytná připravenost a pohotovostní plánování. Přidělení finančních prostředků z fondu AMIF na vypracování pohotovostních plánů, školení zaměstnanců a posílení přijímacích kapacit zajistí, že systém bude moci účinně reagovat na krizi a zároveň dodržovat základní práva.

Za čtvrté, integrovanou tvorbu politik a budování kapacit lze podpořit financováním digitálních nástrojů, jako jsou IT systémy pro zpracování žádostí o azyl, které se integrují se systémy EU, jako je EURODAC, čímž se zlepší celková účinnost.

Doplňování vnitrostátních fondů je klíčovým aspektem účinného využívání zdrojů. AMIF řeší nedostatky, které národní rozpočty nepokrývají, a zabraňuje tak zdvojení úsilí. Pokud jde o připravenost na mimořádné události, AMIF podporuje pohotovostní plánování a školení zaměstnanců, což umožňuje, aby se vnitrostátní zdroje soustředily na základní provozní potřeby. Kromě toho mohou investice do digitálních nástrojů, jako jsou online platformy pro integrační služby, doplnit vnitrostátní investice do fyzické infrastruktury. Hodnocení AMIF v České republice poukázalo na nedostatek finančních prostředků, což zdůrazňuje potřebu strategického přidělování prostředků pro účinné řešení těchto nedostatků.

S ohledem na uvedené je nezbytné, aby byly při používání prostředků ze zdrojů EU důsledně využívány vzájemné synergie a komplementarity dílčích aktivit ve smyslu zamezení administrativnímu oddělování a/nebo duplikaci tematicky příbuzných činností. Je například žádoucí situaci a výzvy vyplývající z příchodu osob z Ukrajiny řešit celkovým posílením systému a existujících nástrojů – spíše než separátními akcemi určenými pouze pro tuto skupinu osob. Stejně tak je při implementaci aktuálních reforem v oblasti azylu klíčové neomezovat se pouze na dílčí změny, nýbrž revidovat širší spektrum s nimi souvisejících aktivit – tak aby byla v konečném důsledku posílena celková efektivita fungování systému řízení azylu a migrace.

Zajištění účinného fungování systému řízení azylu a migrace vyžaduje zefektivnění administrativních procesů, zjednodušení postupů a zapojení zúčastněných stran, včetně nevládních organizací. Mechanismy monitorování a hodnocení jsou nezbytné pro posouzení dopadů projektů a provedení nezbytných úprav. Respektování základních práv je základním kamenem všech činností, přičemž monitorovací mechanismy financované z projektu AMIF jsou nutné k zajištění těchto práv po celou dobu provádění, což je v souladu se zásadami strategie.

Pokud jde o budoucí víceletý finanční rámec na období 2028+, je nanejvýš důležité, aby rozpočet EU v programovém období 2028+ odrážel dynamický vývoj a zejména nové výzvy v oblasti migrace, ochrany hranic a vnitřní bezpečnosti. Nová pravidla pro provádění fondů EU v oblasti vnitřních věcí musí zajistit, aby mohly být využívány co

nejrychleji a nejefektivněji. Považujeme za zásadní, aby společná pravidla pro fondy v rámci sdíleného řízení respektovala specifika fondů EU v oblasti vnitřních věcí, a to buď stanovením těchto pravidel na základě obecných zásad, nikoliv zásad fondů politiky soudržnosti, nebo zahrnutím ustanovení odrážejících jejich specifika. Je rovněž nezbytné, aby slučování programů probíhalo v rámci stejných politik a zásad. Jen tak by sloučení vedlo ke snížení administrativní zátěže. V této souvislosti bychom velmi ocenili možnost vytvoření jednoho programu, který by zahrnoval všechny fondy EU v oblasti vnitřních věcí. Nicméně považujeme za riskantní slučovat je s programy politiky soudržnosti i dalšími programy hospodářské politiky do jednoho národního plánu reforem a investic.

(¹) Hodnocení prováděné v souladu s nařízením (EU) 2022/922, jakož i monitorování prováděné v souladu s článkem 10 nařízení (EU) 2024/1356.

(²) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, Přilákání kvalifikovaných a talentovaných pracovníků do EU (COM(2022) 657 final, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52022DC0657>).

(³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1350 ze dne 14. května 2024, kterým se zřizuje rámec Unie pro přesídlování a humanitární přijímání a mění nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1350, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).

(⁴) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

(⁵) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/52/oj>).

(⁶) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

(⁷) Nařízení (EU) 2022/922 ze dne 9. června 2022 o vytváření a fungování hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského acquis a o zrušení nařízení (EU) č. 1053/2013 (Úř. věst. L 160, 15.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

(⁸) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1351 ze dne 14. května 2024 o řízení azylu a migrace, o změně nařízení (EU) 2021/1147 a (EU) 2021/1060 a o zrušení nařízení (EU) č. 604/2013 (Úř. věst. L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

(⁹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

(¹⁰) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1356 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (Úř. věst. L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

(¹¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

(¹²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1349 ze dne 14. května 2024, kterým se zavádí řízení o návratu na hranicích a kterým se mění nařízení (EU) 2021/1148 (Úř. věst. L, 2024/1349, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

(¹³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu udělené ochrany, o změně směrnice 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

(¹⁴) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1346 ze dne 14. května 2024, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (Úř. věst. L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

(¹⁵) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1359 ze dne 14. května 2024 o řešení krizových situací a situací zásahu vyšší moci v oblasti migrace a azylu a o změně nařízení (EU) 2021/1147 (Úř. věst. L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>).

(¹⁶) Doporučení Komise (EU) 2020/1366 ze dne 23. září 2020 o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací (plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize) (Úř. věst. L 317, 1.10.2020, s. 26, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2020/1366/oj>).